**Uitspraak Commissie van Beroep 2020-018 d.d. 14 mei 2020**
(mr. C.A. Joustra, voorzitter, J.C.H. Kars AAG CERA, mr. A. Smeeïng-van Hees, mr. E.E. van Tuyll van Serooskerken-Röell, F.R. Valkenburg AAG RBA, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

**Samenvatting**

Verzekeraar heeft ten onrechte uitkering ter zake van de diefstal van de verzekerde auto geweigerd op grond van het bepaalde in artikel 7:941 lid 5 BW (verval van recht op uitkering in verband met opzettelijke misleiding). Van een voldoende gesubstantieerde verdenking van fraude kan in het onderhavige geval niet worden gesproken.

Klik hier voor de uitspraak bij de Geschillencommissie

## 1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 16 oktober 2019 ontvangen pro forma beroepschrift heeft Consument bij de Commissie van Beroep financiële dienstverlening (verder: Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 9 september 2019 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2019-661). Bij een op 29 oktober 2019 gedateerd aanvullend beroepschrift met bijlagen heeft Consument de gronden van beroep geformuleerd.

1.2 Verzekeraar heeft een op 2 januari 2020 gedateerd verweerschrift ingediend.

1.3 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 27 januari 2020. Partijen zijn aldaar verschenen en hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord. Consument heeft een pleitnota overgelegd.

## 2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 9 september 2019.

## 3. Feiten

3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de (niet betwiste) feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in haar uitspraak onder 2.1 tot en met 2.13. De feiten zijn als volgt.

3.2 Consument heeft een motorrijtuigenverzekering gesloten bij Verzekeraar voor een auto van het merk Audi, [type en uitvoering] (hierna: de auto). De auto is uit bouwjaar 2002 en op het polisblad staat een cataloguswaarde van € 130.683,- vermeld.

3.3 Consument heeft de auto in Duitsland gekocht en op 17 mei 2017 in Nederland ingevoerd. Consument heeft aangifte BPM gedaan waarvan hij op 18 mei 2017 een bevestiging heeft ontvangen. De auto is op 30 mei 2017 op naam van Consument gesteld. Ten behoeve van de invoer van de auto is in opdracht van Consument op 8 mei 2017 de handelswaarde van de auto getaxeerd door ing. [naam taxateur]. In het hiervan opgemaakte taxatierapport van 12 mei 2017 staat, voor zover relevant, het volgende:

***"Staat van het voertuig***
*Onderhavig voertuig heeft 184311 km. gepresteerd en verkeert in een overeenkomstige staat. Het voertuig heeft schade opgelopen. Deze schade is meer dan de normale gebruiksschade. De schade is door ons vastgesteld op : € 15.683,12 inclusief BTW. (…)*

***Algehele indruk**: de carrosserie is deels beschadigd. De banden, het onderstel, de techniek en het interieur zijn goed.*

***Waardevaststelling***

***De handelswaarde** van het onderhavige voertuig, voorzien van het chassisnummer: (…) in de zoals bovenomschreven staat en omstandigheden stellen wij op een bedrag van:*
***€ 400,--** ( zegge: Vierhonderd Euro)*
***incl. BTW, BPM** en accessoires. [dagwaarde] [ marge auto]*

*Basiswaarde € 6.749,– (zie ook [naam systeem]) = gemiddelde waarde referentie voertuigen Winstmarge : € 2.000,– Handelswaarde € 4.749,– minus gereduceerde schade + € -6.542,– (negatief)*

*[naam systeem] waarde € -8.174,– (negatief) (volledige schade) [de handelswaarde is € 2.710,– meer dan de daadwerkelijke waarde]*

*opmerking: de handelswaarde is bepaald met het [naam systeem] programma, dit programma vergelijkt alle auto's van hetzelfde type en uitvoering met dezelfde kilometerstand en leeftijd die (…) in Nederland nieuw geleverd zijn als referentie voertuig."*

3.4 Op 8 maart 2018 heeft Consument bij de politie telefonisch aangifte gedaan van diefstal/verduistering van de auto tussen maandag 5 maart 2018 om 23:00 uur en donderdag 8 maart 2018 om 11:00 uur. Van de aangifte is proces-verbaal opgemaakt.

3.5 Consument heeft de diefstal telefonisch via zijn tussenpersoon bij Verzekeraar gemeld. Verzekeraar heeft de schademelding in behandeling genomen en CED Expertise opdracht gegeven de schadeomvang vast te stellen. CED heeft Consument op 13 maart 2018 bezocht en heeft op 21 maart 2018 rapport uitgebracht. Daarin staat voor zover relevant:

***"Aanschaf***
*Het voertuig werd door mij (*Consument, CvB*) op 02 mei 2017 gebruikt aangeschaft bij een particulier in [plaatsnaam 1] (Duitsland), dit naar aanleiding van een advertentie op [website]. Bij aanschaf van het voertuig was de carrosserie schadevrij, echter tijdens het maken van een proefrit*

*bemerkte ik dat de automatische versnellingsbak schokte en olie lekte, alsmede kwam er rook uit de turbo.*
*Ik betaalde Euro 17.500,00, u vraagt mij of ik dit aan kan tonen.*
*Ik kan dit deels aantonen, ik laat u een bankafschrift zien waarop 02 mei 2017 een bedrag werd gepind van Euro 10.000,00, het resterende bedrag van Euro 7.500,00 had ik thuis liggen.*

***Onderhoud voertuig***
*Na aanschaf van het voertuig heb ik diverse werkzaamheden uit laten voeren en zelf heb ik ook veel gesleuteld aan mijn voertuig. (…)*

***Akkoord***
*Op basis van de opgevraagde en aangeleverde informatie is de waarde van het voertuig bepaald en met verzekerde besproken. Op 20-03-2018 werd hierover een akkoord bereikt."*

De dagwaarde is door CED vastgesteld op € 23.000,-.

In de door Consument op 12 maart 2018 ingevulde "verklaring ter zake diefstal voertuig" staat onder het kopje "uitvoering van het voertuig" onder meer "lichtmetalen velgen". Consument heeft daar ingevuld "geen nota". Bij "aankoopprijs velgen" heeft Consument in gevuld: "€ 3.500,- geen nota". Onder het kopje "Gegevens met betrekking tot de aanschaf" heeft Consument bij "aankoopbedrag voertuig" "€ 17.500.,-" ingevuld. Verder heeft hij bij "omschrijving schade bij aankoop" ingevuld: *"Probleem olie lekkage. Turbo olie lekkage."*

3.6 Verzekeraar heeft daarna besloten nader onderzoek te laten uitvoeren en heeft daarvoor het onderzoeksbureau [naam onderzoeksbureau 1] (hierna: [naam onderzoeksbureau 1]) ingeschakeld. Op 3 mei 2018 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen mevrouw [achternaam] en Consument. [naam onderzoeksbureau 1] heeft op 16 mei 2018 rapport uitgebracht. Voor zover relevant staat in dit rapport het volgende:

*'Hoe heeft U de auto betaald? Bent U in bezit van een bankafschrift van die geldopname? "Hij vroeg er € 17.500,00 voor en bood er nieuwe wielen bij aan. Ik betaalde € 17.300,00. Ik had €20.000,00 aan cash bij me. Dit geld kwam uit de erfenis van mijn moeder die in december 2016 overleed.*
*Ik kreeg de erfenis in april of maart 2017. Dit werd via een notaris in [dorp] geregeld, genaamd (…). Ik heb een bankafschrift van een opname van € 10.000,00 in mijn bezit en ik had € 9.000,00 in huis. Ik wilde de schade-expert dit bankafschrift tonen, maar hij zei dat hij deze niet hoefde te zien. Hij zei: "Dat is niet nodig. Ik had om géén reden die € 9.000,00 thuisliggen."*

*In welke staat verkeerde de auto ten tijde van de diefstal?*
*"Ten tijde van de aanschaf van de auto was er schade aan de voorbumper. Dit waren minimale krasjes. Er was olielekkage en vandaar dat ik de vier wielen erbij kreeg. Verder schakelde de auto niet prettig. Vanuit mijn ervaring zeg ik dat de auto géén grote schaden had gehad. Zo werd de auto ook verkocht. Ook de turbo bleek niet goed te werken. Dit bleek mij ná de aanschaf. Ten tijde van de aanschaf zat er ook een scheurtje in de voorruit. Het taxatierapport dat ik had, ben ik thans kwijt. Dit was voor de invoer van de auto nodig geweest".*

***9 Onderzoeksbevindingen***

*Uit het door ons ingestelde onderzoek zijn van de navolgende bijzonderheden gebleken.*

*• Door verzekerde werd een uitvoerige verklaring afgelegd over de punten die in de opdrachtbrief waren gesteld, zoals 1. De wijze van bekostiging van de auto gelet op zijn financiële sociale status, 2. De reden dat de auto op de diefstallocatie was geparkeerd en 3. Wat de staat van het voertuig was voorafgaande en/of ten tijde van de diefstal. Verzekerde heeft zijn verklaring voor akkoord ondertekend.*
*• (…)*
*• Verzekerde heeft* ***tegenstrijdig c.q. anderszins*** *verklaard ten aanzien van het bedrag dat door hem in zijn woning bewaard zou zijn geweest. Tegenover de expert van CED Nederland B.V. heeft verzekerde verklaard dat door hem € 7.500,00 in zijn woning werd bewaard, terwijl hij thans tegenover ons – ondertekend – heeft verklaard dat door hem een bedrag ad. € 9.000,00 werd bewaard. Verzekerde is* ***niet consistent gebleken*** *in deze verklaring.*
*• Verzekerde kwam op ons over als een rustig persoon. Door ons werden geen versprekingen of twijfelachtig gedrag bij hem in het met hem gevoerde gesprek waargenomen. Door verzekerde werden de door hem toegezegde nadere bewijsmaterialen direct aan ons toegezonden.'*

3.7 Per e-mail van 5 juni 2018 heeft mevrouw [achternaam] Consument bericht dat zij de rapportage die ochtend aan Verzekeraar heeft gestuurd. Diezelfde dag heeft Verzekeraar Consument bericht dat hij nog wacht op informatie van het RDW en Consument daarna nader bericht. Consument heeft daarop geantwoord:

*"Nu rest mijn vraag aan u. Wat heeft u nu precies nodig van het RDW want dat is mij nog niet duidelijk. Voor uw informatie: Ik heb mijn auto zelf gekocht/opgehaald/ en ingevoerd met de groene Duitse farhzeug brief en bpm betaald.*
*Kunt u mij nader toelichten wat uw probleem met het rdw is zodat ik kan begrijpen wat ik daar dan mee te maken heb?"*

3.8 In reactie op het nadere verzoek van Verzekeraar heeft Consument Verzekeraar gemaild:

*"Zie bijlage. Dit is het formulier wat aantoont wanneer en op wie zijn naam deze staat. Ik heb zelf meerdere malen met het RDW gesproken en dit is wat alles aantoont."*

Als bijlage bij die mail heeft Consument informatie van het RDW toegestuurd waarop staat dat de auto in de periode van 29 mei 2017 tot 8 maart 2018 op naam van Consument stond. De datum eerste toelating van de auto is 11 november 2002 en de afgiftedatum van het kenteken is 13 mei 2011. Als status is vermeld dat het voertuig is gestolen van 8 maart 2018 tot op dat moment.

In antwoord op het verzoek van Verzekeraar de importpapieren toe te zenden, heeft Consument een bevestiging van 18 mei 2017 van de aangifte BPM en een bericht van het RDW, van 8 juni 2018, gestuurd, waarin staat:

*"Zoals besproken aan de balie hierbij de bevestiging dat de auto met kenteken [kentekennummer] op 17 mei 2017 op verzoek van u weer her ingevoerd is.*
*Wij hebben het voertuig destijds op uw naam gezet.*
*Originele factuur kon ik niet meer uitprinten, dus ik heb een betaalbewijs Handmatig uitgeschreven. Ga er vanuit dat u hier voldoende aan heeft."*

3.9 Bij brief van15 juni 2018 heeft Verzekeraar Consument geïnformeerd over zijn voorlopige standpunt op basis van de onderzoeksresultaten die op dat moment bekend waren. Verzekeraar heeft vastgesteld dat de auto niet voor € 17.000,- is gekocht maar voor € 9.000.- en dat Consument niet heeft aangetoond dat hij wel € 17.000,- heeft betaald. Verzekeraar concludeert daaruit dat Consument de expert verkeerde informatie heeft gegeven op basis waarvan de expert de waarde heeft vastgesteld en dat Consument daarmee heeft geprobeerd een hogere vergoeding te ontvangen dan waarop hij recht heeft. Ook is gebleken dat de auto is gekocht met ruitschade en dat kort na ingang van de verzekering ruitschade is geclaimd. Verzekeraar heeft Consument bericht dat hij de rechtmatigheid van de claim nog in onderzoek heeft en niet overgaat tot het vergoeden van schade.

3.10 Per e-mailbericht van 15 augustus 2018 heeft de verkoper aan het door Verzekeraar ingeschakelde onderzoeksbureau [naam onderzoeksbureau 2] (hierna: [naam onderzoeksbureau 2]) verklaard: *"Das Fahrzeug wurde in Kommission für ca. 9500€ verkauft."*

3.11 Bij brief van 18 september 2018 heeft Verzekeraar de advocaat van Consument geïnformeerd over zijn standpunt. Verzekeraar is op basis van de onderzoeksresultaten tot de conclusie gekomen dat Consument opzettelijk onjuiste informatie heeft verstrekt met het doel een hogere uitkering te krijgen en dat Consument zijn mededelingsplicht heeft geschonden. Verzekeraar heeft dekking afgewezen, de verzekeringen beëindigd per 23 september 2018, vergoeding van de externe onderzoekskosten van € 5.342,34 gevorderd en de persoonsgegevens van Consument opgenomen in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna ook: EVR) gedurende een periode van drie jaar. De incidentenregistratie is gemeld bij het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (hierna: CBV).

## 4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

*Vordering Consument*

4.1 Consument vordert dekking onder de verzekering voor diefstal van de auto, betaling van de dagvergoeding van € 50,- gedurende 30 dagen en vergoeding van de kosten van zijn advocaat ten belope van € 1.579,50. Consument vordert daarnaast doorhaling van de registratie van zijn persoonsgegevens, intrekking van de vordering tot vergoeding van de onderzoekskosten van Verzekeraar en een vergoeding van zijn (verdere) advocaatkosten. Tot slot vordert Consument een compensatie voor de wijze waarop Verzekeraar het dossier heeft behandeld en excuses van Verzekeraar.

4.2 Met uitzondering van de vordering betreffende de onderzoekskosten heeft de Geschillencommissie de vorderingen van Consument afgewezen. Zij heeft daartoe, zeer kort samengevat, overwogen dat Consument Verzekeraar opzettelijk heeft misleid met betrekking tot de hoogte van de door hem voor de auto betaalde koopprijs met het doel een hogere uitkering te ontvangen dan waarop hij recht had. Naar het oordeel van de Geschillencommissie heeft Consument wisselende verklaringen afgelegd over de hoogte van de koopprijs. In het licht hiervan en gelet op het bepaalde in artikel 7:941 lid 5 van het Burgerlijk Wetboek (verder: BW), heeft Verzekeraar terecht dekking geweigerd en mocht Verzekeraar voorts overgaan tot registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR. De Geschillencommissie heeft het betoog van Verzekeraar dat Consument ruitschade zou hebben geclaimd die bij aankoop van de auto reeds aanwezig was verworpen.

## 5. Kan het beroep in behandeling worden genomen?

5.1 De Commissie van Beroep verwerpt het betoog van Verzekeraar dat het onderhavige beroep, gelet op het daaromtrent in het reglement bepaalde, te laat is ingesteld en dat het beroep niet openstaat omdat de (waarde van de) vordering van Consument minder is dan € 25.000,-.

5.2 Consument heeft tijdig (bij e-mail van 16 oktober 2019) laten weten dat hij in beroep wilde gaan en heeft dit - als pro forma beroepschrift aan te merken - bericht vervolgens (op 29 oktober 2019) aangevuld met de beroepsgronden. De beroepstermijn is daarmee in acht genomen. Verder heeft hij in zijn beroepschrift toegelicht dat de Geschillencommissie zijn vordering niet helemaal juist heeft weergegeven, onder verwijzing naar een brief van 1 (kennelijk bedoeld hij: 3) oktober 2018.

5.3 De vordering waarover de Geschillencommissie diende te oordelen beliep in hoofdsom € 24.500,- (€ 23.000,- vergoeding van de door de schade expert vastgestelde waarde van de auto en € 1.500,- aan dagvergoedingen). Consument heeft verder – onweersproken – gesteld dat hij bij de Geschillencommissie over deze hoofdsom betaling van wettelijke rente heeft gevorderd. Ook heeft hij betaling van advocaatkosten ten bedrage van € 1.894,50 gevorderd en een onkostenvergoeding van € 930,-, alsmede de ongedaan making van de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en in het EVR en een vergoeding van € 10.000,- voor de wijze waarop hij door Verzekeraar is behandeld.

5.4 De vordering tot ongedaan making van de registratie strekt tot een prestatie anders dan de betaling van een geldsom. Ingevolge artikel 2.5 van het Reglement kan de Commissie van Beroep de geldswaarde van de prestatie begroten. Opname in de registers heeft veelal tot gevolg dat het afsluiten van verzekeringen slechts kan plaatsvinden tegen hogere premies. De Commissie van Beroep acht het aannemelijk dat Consument als gevolg van de

registratie in het EVR ten minste € 500,- meer aan premies zal moeten betalen. De waarde van het betrokken belang overstijgt reeds daarmee de appelgrens van € 25.000,-.

## 6. Beoordeling van het beroep

6.1 Consument heeft ter onderbouwing van zijn beroep aangevoerd, kort samengevat, dat de Geschillencommissie ten onrechte heeft aangenomen dat hij slechts € 9.500,- (en niet de door hem gestelde € 17.300,-) voor de auto heeft betaald en bestrijdt dat er sprake is van misleiding, laat staan van opzettelijke misleiding met het doel een hogere uitkering te ontvangen dan waarop hij recht heeft.
De Commissie van Beroep overweegt hieromtrent als volgt.

6.2 De Geschillencommissie heeft in haar uitspraak terecht voorop gesteld dat, gelet op de verstrekkende gevolgen daarvan (verval van recht op uitkering), hoge eisen worden gesteld aan een beroep op artikel 7:941 lid 5 BW, dat minimaal sprake moet zijn van een gegronde verdenking van fraude van de betrokken verzekeringnemer en dat de bewijslast daarvan rust op Verzekeraar.
Anders dan de Geschillencommissie is de Commissie van Beroep van oordeel dat van een voldoende gesubstantieerde verdenking van fraude in het onderhavige geval niet kan worden gesproken. In dit verband is het volgende van belang.

6.3.1 Verzekeraar heeft een verklaring van de verkoper overgelegd inhoudende dat de koopprijs circa € 9.500,- was. Consument heeft daarop te kennen gegeven dat het Kaufvertrag (dat Consument niet meer in zijn bezit heeft) inderdaad een dergelijk bedrag vermeldt. Het standpunt van Consument houdt in dat hij bovenop het in het Kaufvertrag vermelde bedrag van (circa) € 9.500,- een bedrag van (circa) € 7.800,- "zwart" voor de auto heeft betaald en dat in de overeengekomen prijs ad in totaal € 17.300,- een vergoeding van € 3.500,- was inbegrepen voor vier nieuwe wielen met lichtmetalen velgen. (Dat laatstbedoeld bedrag als aparte post is opgenomen in de verklaring diefstal voertuig - zie hierboven onder 3.5 - berust volgens Consument op een vergissing).

6.3.2 Gelet op de na de diefstal door CED - op basis van onder meer de oorspronkelijke consumentenprijs en foto's van het voertuig - vastgestelde dagwaarde, valt bepaald niet uit te sluiten dat Consument een dergelijke prijs voor de auto heeft betaald. Het tegendeel valt in ieder geval niet aan te nemen op grond van het feit dat de verkoper van de auto, toen hij daarnaar door het Duitse onderzoeksbureau [naam onderzoeksbureau 2] werd gevraagd, een koopprijs van eerst € 9.000,- en daarna € 9.500,- heeft genoemd reeds omdat er rekening mee moet worden gehouden dat de verkoper belang had bij het verzwijgen van een "zwart" deel van de door hem ontvangen vergoeding. Dit wordt niet anders indien daarbij wordt betrokken dat de auto ten tijde van de invoer daarvan in 2017 door ing. [naam taxateur] op een negatieve handelswaarde is getaxeerd. Consument heeft immers voldoende toegelicht dat aan het desbetreffende taxatierapport, dat opgesteld is met het oog op de BPM heffing, in de gegeven omstandigheden slechts zeer betrekkelijke waarde kan worden toegekend. In bedoelde waarde is namelijk niet verdisconteerd dat het om een door liefhebbers gewild model gaat (de in het rapport genoemde

referentievoertuigen zijn volgens Consument niet vergelijkbaar) en dat aan de auto nadien nog de nodige reparaties zijn verricht.

6.3.3 Verzekeraar heeft in dit verband verder nog het volgende aangevoerd. Consument is in het kader van het onderzoek van Verzekeraar gevraagd wat de koopprijs van de auto was. Consument wist dat niet exact en heeft daarover in eerste instantie wisselend verklaard. De bedragen die hij heeft genoemd liggen tussen de € 17.000,- en € 17.500,-. Ook zijn verklaringen over het door hem thuis bewaarde contant geld zijn volgens Verzekeraar niet consistent. Consument noemde wisselend bedragen van € 7.500,- en € 9.000,-.
Ook dit betoog kan Verzekeraar niet baten. In aanmerking genomen de hoogte van de genoemde (wisselende) bedragen en gelet op de verdere omstandigheden van het geval, is daarin onvoldoende aanwijzing voor bewuste misleiding omtrent de waarde van de auto geleden. Dit geldt te minder nu uiteindelijk niet de koopprijs maar de door een expert vast te stellen dagwaarde van het voertuig de hoogte van de door Verzekeraar te betalen vergoeding bepaalt.

6.4 Het voorgaande brengt mee dat de Commissie van Beroep anders dan de Geschillencommissie tot de slotsom komt dat in het feitenmateriaal onvoldoende aanwijzingen zijn gelegen dat Consument zich aan fraude in de zin van artikel 7:941 lid 5 BW schuldig heeft gemaakt om van een gegronde verdenking daarvan te spreken. Aan de hoge eisen die voor een geslaagd beroep op deze bepaling gelden is derhalve niet voldaan.

6.5 Hieruit volgt dat de beslissing van de Geschillencommissie niet in stand kan blijven. Verzekeraar dient aan Consument zowel de op € 23.000,- vastgestelde dagwaarde van de auto te vergoeden en de gevorderde dagvergoedingen ten belope van in totaal € 1.500,-, te vermeerderen met wettelijke rente sedert het tijdstip van indienen van de klacht, zijnde 15 juni 2018. Voorts dient Verzekeraar de registratie van Consument in het Incidentenregister en het EVR ongedaan te maken.
De gestelde feiten bieden onvoldoende aanknopingspunten voor het toekennen van een vergoeding voor immateriële schade wegens foutieve behandeling van het dossier. De in eerste aanleg gevorderde advocaatkosten ten belope van € 1.894,50 zijn bij gebreke van voldoende onderbouwing evenmin toewijsbaar, wel zal aan Consument conform het liquidatietarief een bedrag van € 250,- worden toegekend voor bijstand door een gemachtigde ter zitting van de Geschillencommissie.
Voorts komt Consument een vergoeding toe voor de kosten die door hem zijn gemaakt in verband met het aanhangig maken en de behandeling van het beroep. Naast de krachtens artikel 3 van het ten deze toepasselijke reglement verschuldigde financiële bijdrage voor het instellen van beroep betreft dit door hem gemaakte kosten voor bijstand door een advocaat alsmede gemaakte reiskosten. Consument heeft in zijn beroepschrift een bedrag van € 1.894,50 ter zake van (“tot nu toe gemaakte”) advocaatkosten en een bedrag van € 930,- ter zake van onkosten gevorderd. De Commissie van Beroep ziet aanleiding om ter zake van laatst vermelde twee posten een bedrag van in totaal € 2.000,- toe te kennen. Weliswaar is door Consument niet duidelijk toegelicht waarop de door hem gevorderde advocaatkosten betrekking hebben (proceskosten of buitengerechtelijke kosten) en zijn de gemaakte reiskosten niet gespecificeerd maar door Verzekeraar wordt niet betwist dat Consument (reeds ten tijde van het indienen van het beroepschrift) tot het gestelde beloop

advocaatkosten heeft gemaakt en het toe te kennen bedrag de in het liquidatietarief voorziene vergoeding niet overstijgt. Zoals ook de Geschillencommissie heeft beslist dienen de door Verzekeraar gemaakte onderzoekskosten ten laste van Verzekeraar te blijven.

## 7. Beslissing

De Commissie van Beroep:

stelt de volgende beslissing in de plaats van het advies van de Geschillencommissie:

bepaalt dat Verzekeraar aan Consument zal betalen een bedrag van € 24.500,-, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 15 juni 2018;

bepaalt dat Verzekeraar de registratie van Consument in het incidentenregister en het EVR in verband met de onderhavige kwestie ongedaan zal maken;

bepaalt dat de door Verzekeraar gemaakte onderzoekskosten niet ten laste van Consument komen;

bepaalt dat Verzekeraar aan Consument de kosten van de procedure in beide instanties zal vergoeden ten belope ter hoogte van in totaal € 2.250,- ( € 250,- eerste aanleg, € 2.000,- beroep);

bepaalt dat Verzekeraar aan Consument de kosten voor het instellen van beroep ten bedrage van € 500,- zal vergoeden;

verstaat dat aan het voorgaande uitvoering zal zijn gegeven binnen twee weken na de datum van deze beslissing.